

ÎNCHEIERE

04 noiembrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „LKW-Aleks Spedition” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Igor Selchin,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „LKW-Aleks Spedition” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Justiției, terț Asociația Internațională a Transportatorilor Auto din Moldova cu privire la anularea actului administrativ și a actului juridic, împotriva deciziei din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 18 decembrie 2017 ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, terț Asociația Internațională a Transportatorilor Auto din Moldova, privind anularea actului administrativ și a actului juridic.

Pe parcursul judecării cauzei, reclamantul și-a majorat cuantumul pretențiilor din acțiune (f.d.10-10¹).

În motivarea acțiunii reclamantul invocă faptul că, la 25 septembrie 2017, Ministerul Justiției a emis decizia nr. 2, prin care a anulat decizia nr. 156 din 03 iulie 2014 privind înregistrarea în Registrul de stat al organizațiilor necomerciale a conducătorului Asociației Internaționale a Transporturilor Auto din Moldova, și extrasul din Registrul de stat nr. 05/994 din 03 iulie 2014.

Menționează că, adoptarea acestei decizii Ministerul Justiției a întemeiat-o pe necesitatea executării hotărârii din 01 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, care însă nu era definitivă și nu producea efecte juridice, cauza fiind în proces de examinare în instanța de apel.

Prin decizia nominalizată a fost imposibilă înregistrarea lui Vladimir Florea în calitate de președinte al AITA or, mandatul acestuia a expirat încă la 24 aprilie 2014, iar Ministerul Justiției este în posesia hotărârilor Adunării Generale a AITA încă din

perioada anului 2014 privind revocarea înainte de termen a mandatului lui Vladimir Florea.

Prin scrisoarea nr.05/12663 din 16 noiembrie 2017, Ministerul Justiției a refuzat în admiterea cererii prealabile privind anularea deciziei din 25 septembrie 2017. Totodată, s-a menționat că decizia a fost emisă în vederea executării tranzacției de împăcare încheiată la 21 septembrie 2017 între Ministerul Justiției și SRL „Forum Tir”, prin care Ministerul Justiției, în vederea executării hotărârii din 01 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, a recunoscut pretențiile legate de anularea deciziei nr. 156 din 03 iulie 2014 privind înregistrarea conducătorului AITA în baza hotărârii Adunării generale a AITA din 30 iunie 2014.

Susține că tranzacția din 21 septembrie 2017 este ilegală or, hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani nu era definitivă și nu producea careva efecte juridice, pentru a putea astfel fi executată prin încheierea unei tranzacții. Totodată, tranzacția semnată de Ministerul Justiției în temeiul acțiunii înaintată de SRL „Forum Tir” nu are nici un temei pentru anularea deciziei Ministerului Justiției din 03 iulie 2014 de înregistrare a conducătorului AITA.

Indică reclamantul că, SRL „Forum Tir” și-a întemeiat acțiunea civilă pe faptul că la 03 iulie 2014 ar fi existat interdicția stabilită prin încheierea din 02 iulie 2014 a Judecătorei Centru. Deși această interdicție nu era cunoscută la acel moment de către Ministerul Justiției, cel mai important este că această interdicție se referă în mod exclusiv doar la interzicerea operării modificărilor în actele de constituire a Asociației AITA. Însă, SRL „Forum Tir” a solicitat și anularea deciziei Ministerului Justiției nr. 156 din 03 iulie 2014 privind înregistrarea în Registrul de stat a conducătorului Asociației AITA, decizie care nu are nimic comun cu interdicția aplicată de Judecătoria Centru din 02 iulie 2014.

Menționează că, datele conducătorului Asociației AITA nu sunt înregistrate în actele de constituire ale Asociației AITA, pentru a fi aplicabilă interdicția Judecătorei Centru din 02 iulie 2014 de a nu fi operate modificări în actele de constituire a Asociației AITA. Datele conducătorului Asociației AITA sunt înregistrate doar în Registrul de stat al organizațiilor necomerciale, fapt ce este menționat în mod direct și în decizia nr. 156 din 03 iulie 2014.

Respectiv, consideră reclamantul că Ministerul Justiției în mod ilegal a semnat tranzacția, prin care a cunoscut ilegalitatea deciziei nr.156 din 03 iulie 2014 privind înregistrarea în Registrul de stat a conducătorului Asociației AITA, inclusiv din motivul că această tranzacție a fost încheiată în temeiul unei hotărâri judecătorești care nu era definitivă și nu producea niciun efect juridic.

Mai mult, susține că Ministerul Justiției, în calitate de autoritate publică, apriori nu putea semna o tranzacție referitor la recunoașterea ilegalității unui act administrativ. În cazul în care autoritatea publică emitentă a unui act recunoaște ilegalitatea actului administrativ, autoritatea trebuie doar să-l revoce printr-un alt act administrativ, dar nicidecum să încheie diferite tranzacții pe acest aspect cu subiecți privați.

Indică reclamantul că, prin cererea prealabilă din 18 decembrie 2017, a solicitat revocarea tranzacției semnată la 21 septembrie 2017, însă această solicitare a rămas fără răspuns.

Solicită ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL anularea deciziei Ministerului Justiției nr. 2 din 25 septembrie 2017 și a tranzacției de împăcare încheiată la 21 septembrie 2017, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 27 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL (f.d. 173-180).

În motivarea deciziei, instanța de apel a subliniat că Ministerul Justiției, în calitate de pârât în acțiunea înaintată de SRL „Forum Tir”, era în drept să recunoască pretenția cu privire la anularea deciziei nr. 156 din 03 iulie 2014, precum și să execute hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, fapt ce a fost realizat prin intermediul tranzacției de împăcare din 21 septembrie 2017 și deciziei nr. 2 din 25 septembrie 2017. Prin urmare, instanța nu este în drept să anuleze aceste acte, prin care autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar.

În ce privește afirmația apelantului, precum că autoritatea publică nu era în drept să execute hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani pe motiv că nu era definitivă, Colegiul a reținut că caracterul definitiv al hotărârii judecătorești este esențial pentru executarea silită a hotărârii, nu și pentru executarea benevolă. Astfel, autoritatea publică a recurs anume la executarea benevolă a hotărârii din 01 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, în acest sens nefiind necesară obținerea caracterului definitiv al hotărârii.

Instanța de apel a conchis că, hotărârea din 01 martie 2017 Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani a devenit irevocabilă la 04 iulie 2018. Prin urmare, după cum a reținut și instanța de fond, argumentele reclamantului au decăzut, iar hotărârea a obținut puterea lucrului judecat. Respectiv, anularea deciziei nr. 2 din 25 septembrie 2017 este imposibilă la această etapă, contrariul semnificând încălcarea principiului autorității lucrului judecat

La 5 august 2020 ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, reprezentată de avocatul Igor Selchin a depus recurs împotriva deciziei din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată (f.d. 183-186).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 22 iulie 2020, astfel ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, reprezentată de avocatul Igor Selchin, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 05 august 2020, în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

La 16 septembrie 2020 în adresa intimatului, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă până în prezent intimatul nu a beneficiat de dreptul său de a se expune pe marginea recursului.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). c

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de

aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către astfel ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, reprezentată de avocatul Igor Selchin, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Întreprinderea Mixtă „LKW-Aleks Spedition” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Igor Selchin, sâe declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh